

5.10.63

היום יום הולדתי ה־77. גם גולדתי בשבת. מהבוקר עד הערב - זרם של אורחים, רובין ואשתו, אהוד, יצחק גבון, עמוס מנור, טורקיס, יעקבסון, אלמוגי, לבסוף חברי המשק. הגיעו כחריאל סלמון, שרף ואשתו, שרגא (הוא הביא שכונת פלורנטין), רגנה ודוליק אחרו כי גנבו להם את המכונית, אבל היא הייתה סתומה והגנב לא יכל להסיע אותה, והיו צריכים לחכות למשטרה שיחפשו טביעת אצבעות, ואמנם מצאו כאלה. מהרומנים (כתריאל היה שגריר ברומניה) נודע לי כי גם יהדות רומניה ניצלה מגינהוט הנאצים, פרט למקומות ששלמו בהם ההונגרים והנאצים. לדברי כחריאל העם הרומני הוא הטוב בעמי מזרח אירופה והבלקנים. בכל אופן אומרים כולם כי העליה הקומנית היא הטובה ביותר - כל אחד יודע מקצוע, מוכנים לעבוד ואין להם חכיעות מופרזות. אבל מוכרחים לשלם בעד כל נפש צאצא שיוצא כ-120 דולר...

6.10.63, יום א'

באה הועדה המרכזת בחוכט גם יודין ממפ"מ והלל זיידל מהליברליס, שהבוקר נחפרסמה תשובתי ל"חשובתו לכ.ג." בענין גרמניה. אחר כך באה הלשכה. אשכול אמר - בחשובה לשאלתי - שאין כל סיכוי לאיחוד, בוודאי לא עם השה"צ, אבל כנראה גם לא עם אה"ע. לדעת כרקת מפני שאין באה"ע איש עם כוח הכרעה. שוחחנו קצת על עניני הועידה (תחקיים ב-15 לח"ז). אמרתי שעלינו להגביר הפעולה החינוכית בקרב ועדי המועלים (לא ההסתדרות